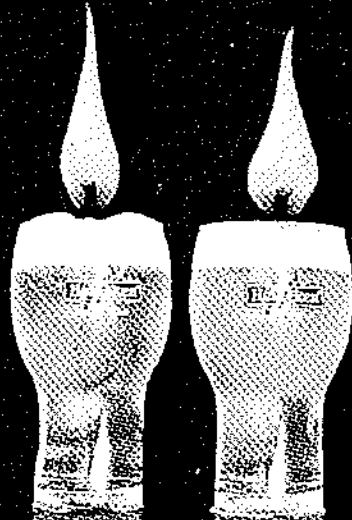

פּוֹתְחִים שֶׁלֹּחַן...

שַׁבָּת.

להתענג או להתמכר

זה היה כשנה לאחר אסון התאומים. הממשל האמריקאי החליט לתגמל את כוחות ההצלה שהשתתפו בחילוץ הנפגעים, בחופשה חלומית על חשבוננו. הנשיא האמריקאי, מטעמי יוקרה, החליט לפקח אישית על המבצע.

ובאמריקה כמו באמריקה, "ארץ האפשרויות הבלתי מוגבלות" יש לממשל אי שם ברחבי העולם, אי אקזוטי שנבחר ונבנה בדיוק למטרה זו, כדי לשכן בו בחופשתם אנשי - ממשל, סוכנים חשאיים וכדומה.

האי הוא אחת מפנינות הטבע היפות בעולם. הממשל בנה בו מלונות, מסעדות, מקומות בילוי ואטרקציות רבות. כל התענוגות שאמריקה הגדולה יכולה לדמיין, ושהיה בכוחה לבנות נמצאים שם. כסף לא היווה שיקול במהלך בניית האי.

גם אם דלפו פה ושם שברי שמועות לתקשורת האמריקאית אודות מציאותו של האי, מיקומו אי שם ברחבי העולם נותר סוד כמוס. מלבד למנהלי המקום, ולמספר אנשי ממשל האחראים על האי, לאף אחד לא ידוע מיקומו. גם לא האנשים שביקרו בו.

בזמן שהות במקום, לא ניתן למבקר ליצור קשר עם העולם החיצון בשום אמצעי תקשורת. גם רשת האינטרנט היא פנימית בלבד, ולא ניתן לגלוש בה למרחבי העולם הוירטואלי. אבל מי צריך קשר עם העולם החיצון, כאשר כל התענוגות שתוכל לחלום עליהם, נמצאים בסמוך אליך, בתוך האי ובחינם.

הזמנות רשמיות ואישיות מטעם הממשל, לחופשה חלומית של שבוע באי התענוגות המסתורי, נשלחו לבתיהם של כוחות ההצלה שהשתתפו בפינוי הנפגעים.

בקשה קטנה צורפה להזמנה, "נא לא להביא עם שום אמצעי תקשורת".

הטיסה הראשונה יצאה משדה התעופה קנדי. התקשורת האמריקאית יצאה מכליה כדי לנסות לדעת את מיקומו של האי, אבל באמריקה סוד נשאר סוד!

כדי לטשטש את מיקומו של האי, הטיסה אליו יוצאת לעבר בסיס צבאי מרוחק וסודי, שם עוברים הנוסעים למטוס אחר, ומשם, בטיסה ישירה מגיעים לאי התענוגות. רק מכשול קטן נשאר לעבור, לפני העליה למטוס קיים דלפק ביקורת, המצוייד בגלאי ציוד תקשורת משוכללים מאד. כל המזמנים חייבים לעבור דרכו, כדי לוודא שהם באמת נקיים מכל אמצעי תקשורת.

כבאי צעיר היה בין המזמנים לחופשה. בעל חולשה קטנה. הוא היה מכור לפלאפון מהדור השלישי, ובלעדיו חיו לא היו חיים. לפני הנסיעה, עוד בבית, עמוק במזוודה החביא אותו, אבל הגלאים גילו אותו בקלות. הוא ניסה להסביר, להתווכח, לצעוק, אבל האחראים הודיעו לו נחרצות: אם אתה רוצה, תישאר כאן. למטוס אתה עולה כלי הפלאפון. והוא כמו כל צעיר מכור, להפרד מהדור השלישי לא יכל, ככול שניסו להסביר לו שהוא יותר מטיפש, שאת תענוגות העולם הוא מפסיד בשביל איזו התמכרות קטנה, הדברים נפלו על אוזניים מכורות, והטיסה יצאה בלעדיו.

עצוב, מתוסכל, אבל מכור חזק, נותר הוא בודד בשדה התעופה הצבאי.

מה יותר טבעי מלהוציא סגריה ולעשן מעט את העצבים?

הוא רק מדליק את הגפרור, ומיד נזעק אליו אחד מהשומרים: "הי... זה בסיס צבאי עם מתקנים רגישים, תכבה אותו מיד!"

להחזיר אותו לשדה התעופה קנדי לא היתה אפשרות ממניעים טכניים שונים, אבל הממשל באדיבות מופרזת, שלח שליחים מידי פעם לשכנע אותו לוותר על ההתמכרות שלו, ובמידה וכך יעשה, יארגנו עבורו טיסה מיוחדת לאי שהיה במקום לא מאד רחוק.

אבל הוא צעיר ומכור, לא ישתכנע בשכנועים של הבל...

עבר עליו שבוע שלם, כשהוא תקוע באיזה בסיס צבאי נידח, כשאפילו סיגריה הוא לא יכול להכניס לפיו. השבוע עבר עליו באיטיות מרגיזה ומעצבנת, אבל כמו כל דבר בעולם הזה שנגמר, גם השבוע הזה חלף והחופשה נגמרה.

חבל שהפסדתם! הייתם צריכים להיות בשדה התעופה קנדי כשהמטוס חזר עם כל הנופשים שהתענגו, בחזרה לחיים הרגילים, ולראות את 'האושר' שהיה מרוח על פניו של הטיפש. המטוס נחת, ובעוד כולם משפשפים עינים, ומנסים לקלוט האם כל זה היה באמת, מאיכזבים משהו איך הכל עבר כל כך מהר, מיודעינו המכור הדליק לעצמו סיגריה באושר, ואנחת רוחה של אסיר שהשתחרר אחרי תקופה ארוכה בכלא, יצאה מפיו.

סוף – סוף, נגמר הסיט הזה. אם זוהי חופשה, מי צריך בכלל בית כלא

* * *

מלך מלכי המלכים, בורא העולם והאדם, בחר בנו היהודים, לחת לנו מתנת חופשה בת אינסוף תענוגות. ההוצאות כולן, על חשבוננו יתברך.

"מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שקטה".

אחיי! מתנה זה לא עולם הבא, מתנה זה עכשיו ומיד! עולם הבא זו הבטחה ושכר לעתיד לבוא.

מתנה זה כסף מזומן לא צ'קים דחויים.

אם בורא העולם נותן מתנה, הוא נותן את הדבר הטוב ביותר האפשרי. כל מה שאמריקה מציעה, זה אין ואפס לעומת יכולתו של האלוקים שברא את כל אמריקה. "האם יש קץ לתענוגות שכלולים במתנתו? "מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שקטה, לך והודיעם", האלוקים עצמו אומר שהיא לא רק מתנה, אלא גם טובה!

המתנה קיימת! והיא ניתנה לך ביד, אבל יש לה אריזות ששומרות על סודותיה. רק לאחר שתסיר אותן תוכל להתקרב אליה. ללא זה, המתנה אמנם תהיה בידיים שלך, אבל היא תישאר גנוזה ממך. מהי הדרך להגיע אל תענוגי השבת?

לימוד תורה? קיום מצוות? שהם עבודת היהודי בעולם? לאו דווקא. זה שייך יותר ל"ששת ימים תעבוד" בשבת זוכים לכל התענוגות גם בלי עבודה.

